

1821

Ι Ο Ε Ι Ε

Μάρτης 2005

έκδοση του Θεοσίτη ενάντια στους εθνικούς μύθους και τα εθνικά ιδεώδη

Τίλιον, Πετρούπολη, Μενίδι, Άγιοι Ανάργυροι

έντυπη

>ΠΑΡΕΔΑΣΗ

Τα στρατιωτάκια τα αμίλητα, τα ακούνητα των θρανίων, αφού αναγκάστηκαν να καταπούν τόνους εθνικών ιδεωδών, θα βγουν με βήμα εν δυο, εν δυο στη κεντρική λεωφόρο, όπου το ακίνητο πλήθος οπλισμένο με φωτογραφικές μηχανές και πλαστικές γαλανόλευκες, θα θαυμάσει τις ομοιόμορφες κυνήσεις και στολές. Μπροστά οι μαθητές πρότυπα, που με την πρότυπη γνώση τους θα γίνουν οι φορείς των εθνικών ιδεωδών, σημαιοφόροι και παραστάτες. Οι υπόλοιποι ακολουθούν τα πρότυπα, μοιραζόμενοι σε γραμμές κατά ύψος, οι φηλοί μπροστά, οι κοντοί πιο πίσω αφού "και η φύση έχει ιεραρχία". Η εκπαίδευση φτιάχνει στρατιωτάκια, και η παρέλαση δεν είναι τίποτα άλλο από την επίδειξη των χαμστεροποιημένων υπηκόων της.

>ΣΤΡΑΓΑΛΙ

Η εκτόξευσή του, αναπόσταστο έθιμο των παρελάσεων, προκαλεί δυσχέρεια στο βήμα ή και απώλεια της ισορροπίας. Δίκαια έχει χαρακτηριστεί ως ο πλέον αντεθνικός καρπός.

>ΕΘΝΙΚΕΣ ΕΠΕΤΕΙΟΙ

Κάτι σαν ημέρα γενεθλίων του μιλιταρισμού και της εθνικής ομοφυχίας, όπου εμείς πρέπει νάθε φορά να τους προσφέρουμε επίσημα το δώρο της λήθης και της κοινωνικής γαλήνης σε γαλανόλευκο περιτύλιγμα.

>ΙΣΤΟΡΙΑ

Μάθημα υποχρεωτικό για όλες τις τάξεις, που θωρακίζει τη συνείδηση ενάντια στην ταξικότητα ενώ ταυτόχρονα την αναδομεί εθνικά. Ημερομηνίες, ναυμαχίες, στάσεις, επαναστάσεις, πρωτόκολλα, συνθήκες, ήρωες όλα εμβαπτισμένα σ' ένα γαλανόλευκο μείγμα με ευχάριστη γεύση δημοκρατικής μέντας. Το υπουργείο συνιστά την χορήγηση της τουλάχιστον τρεις φορές την εβδομάδα. Επειδή όμως η ιστορία είναι

"Η ελληνική Επανάσταση του 1821 σφραγίζει την εθνική πορεία των ελλήνων. Οι κλέφτες και οι αρματωλοί με τον ένοπλο αγώνα τους κατά των Τούρκων, η Επικλησία με την ανεκτίμητη συμβολή της στη διατήρηση της γλώσσας και της εθνικής οντότητας των Ελλήνων, οι δάσκαλοι και οι λόγιοι με το παιδευτικό και συγγραφικό τους έργο, οι έμποροι και οι ναυτικοί με την οικονομική τους δύναμη και κυρίως ο ανώνυμος λαός με τους ηρωισμούς και τις θυσίες τους την προετοίμασαν."

πρόλογος της Ιστορίας Β' Δυκείου

Τα σχολικά βιβλία εκτός από μίζερα είναι και επικίνδυνα. Και δεν θα μπορούσε να είναι και αλλιώς... Στόχο έχουν το μυαλό μας...

Μια στοιχειώδης ιστορική αποκατάσταση για την αποκάλυψη κάποιων μεγάλων, όχι τυχαία, φεμάτων...

"Η ελληνική Επανάσταση...πορεία των ελλήνων": Η ελληνική Επανάσταση δεν ήταν πραγματικά τόσο...ελληνική. Όλοι αυτοί που ξεσηκώθηκαν δεν είχαν τον ίδιο σκοπό, ούτε ξεκινούσαν από ταυτόσημες ανάγκες ή αρχές. Την επανάσταση δεν την έκαναν οι "έλληνες" των σχολικών βιβλίων και της επίσημης ιστορίας. Δεν ήταν η "εθνική" τους συνείδηση που τους παρακίνησε. Άλλωστε στον επαναστατημένο ελλαδικό χώρο ήταν οι λέξεις "ρωμιός", "γένος", που κυριαρχούσαν στον καθημερινό λόγο. Το "έθνος των ελλήνων" άρχισε, σαν όρος και πραγματικότητα να επιβάλλεται λίγο μετά την νεοσύστατη κεντρική διοίκηση. Οι εξεγερμένοι ήταν αρθρανίτες, βλάχοι, φτωχοί τούρκοι, μουσουλμάνοι, χριστιανοί, ρουμελιώτες, μωραΐτες...και γι' αυτούς πατρίδα σήμαινε η έξοδος από τις άθλιες συνθήκες διαβίωσης, από την καταπιεστική οθωμανική κυριαρχία, η επιθυμία για μια αξιοπρεπή καθημερινότητα. Η "ελληνικότητα" και το "ενιαίο" της ιστορίας ήρθαν μετέπειτα για να αποδώσουν κύρος στο νέο ιράτος, και να βάλουν σε "τάξη" το "γενεαλογικό χάος".

"Οι κλέφτες κατά των Τούρκων": Οι κλέφτες και οι αρματωλοί ήταν δύο σχηματισμοί που βρίσκονταν προεπαναστατικά σε διαρκή αντιπαράθεση. Οι αρματωλοί ήταν τα ένοπλα σώματα των τοπικών κοινωνιών, αλλά δεν υπεράσπιζαν παρά τα συμφέροντα των προεστών (ντόπιοι τοποτηρητές της οθωμανικής διοίκησης) και των μεγαλοκτηματιών

ενάντια στα συμφέροντα των υπόλοιπων κατοίκων.

Οι ιλέφτες από την άλλη, συνέχιζαν την παράδοση της ληστείας που υπήρχε για αιώνες, με στόχο τους προεστούς, τους πλούσιους και τα μοναστήρια, χωρίς όμως αυτό να αποτελεί και όρο κοινωνικής συνείδησης.⁷ Ήταν η προσωποποίηση της ανταρσίας γι' αυτό και τα δημοτικά τραγούδια αναφέρονται σε αυτούς και όχι στους αρματωλούς. Ο Κολοκοτρώνης αναφέρει ότι ο όρος ιλέφτες βγήκε από την εξουσία συκοφαντικά. Παρ' όλα αυτά ήταν τόσο λαοφιλές που το ιλέφτης έχασε την σημασία του και σήμαινε αγωνιστές αντάρτες.

"η Εικλησία...των ελλήνων": Κατά τα βυζαντινά χρόνια είχε βαλθεί με μανία να καταστρέψει ήδης "αιρετικό" αρχαίο κείμενο και η λέξη έλληνας θεωρούνταν συνώνυμο του "μιαρού ειδωλολάτρη". Στα χρόνια της οθωμανικής κυριαρχίας, λειτουργούσε σε καθεστώτος πλήρους ανοχής συνεχίζοντας να πολεμάει τα "καιώς κείμενα" αλλά και κυνηγώντας ήδης ελεύθερο πνεύμα, συμπληρώνοντας έτσι την σκληρότητα των προεστών. Τη συνήθη εχθρικότητά - και στην καλύτερη, ουδετερότητά - της σε προηγούμενες απελευθερωτικές προσπάθειες, αντικατέστησε στα χρόνια της επανάστασης, η εντονότερη παρεμβατικότητα επιδιώκοντας να στερεώσει ακόμη περισσότερο την ηγεμονία της στον ντόπιο πληθυσμό.

"οι έμποροι...δύναμη": Άριστοι συνεργάτες της οθωμανικής αυτοκρατορίας, προεστοί στον τόπο τους πολλές φορές εξαναγκάστηκαν από τους επαναστάτες να τους "φιλοδωρήσουν", κρατώντας όμως το μεγαλύτερο κομμάτι της περιουσίας τους, προσδοκώντας να ηγεμονεύσουν και πάλι στην καινούργια, "ελληνική" αυτή τη φορά, σκακιέρα.

"οι δάσκαλοι και οι λόγιοι": Οι επονομαζόμενοι "καλαμαράδες" είναι αυτοί που φαντασίωσαν και κατασκεύαζαν προεπαναστατικά την ιδέα του "ομοούσιου ελληνικού έθνους" και που αργότερα ανέλαβαν το εξίσου δύσκολο έργο της εκκαθάρισης και εξελληνισμού της Ιστορίας, Δεν είναι τυχαίο ότι η (κατά τα πρότυπα της γαλλικής επανάστασης, οι περισσότεροι) συγκεντρωτική διοίκηση που με πάθος θωράκισαν οδήγησε σε δύο εμφυλίους κατά τη διάρκεια της επανάστασης, γιατί αφ' ενός δεν μπορούσε παρά να είναι στο στόχαστρο Ισχυρών ομάδων με αντικρουόμενα συμφέροντα, και εφ' ετέρου αυτή η διοίκηση με κανένα τρόπο δεν αντανακλούσε τις επιθυμίες των τοπικών κοινωνήτων.

μια ρόδα που γυρνάει, είναι σίγουρο πως κάποια μέρα οι παρασκευαστές της, θα κατηγορηθούν για πλαστογράφηση καιουργηματικού χαρακτήρα και για απόπειρα μαζικής δηλητηρίασης με την ουσία του εθνοκεντρισμού.

>ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΑ:

Μάθημα της μισαλλοδοξίας και της ηθικής της θυσίας... ή αλλιώς "οι θρησκείες είναι σαν τις πυγολαμπίδες, χρειάζονται το σκοτάδι για να λάμψουν."

>ΕΘΝΙΚΗ ΙΣΤΟΡΙΑ

Οι εθνικές ιστορίες των χωρών δεν υπήρχαν ως τέτοιες πριν την γέννηση του έθνους-κράτους τους. Οι "εθνικές" ιστορίες χαράχτηκαν μαζί με τα σύνορα ή για την ακρίβεια επανακατασκευάστηκαν ως "εθνικές" για να τα θωρακίσουν. Όλες οι εθνικές ιστορίες είναι δίκαιες, ποτέ δεν βιαιοπράγησαν παρά μόνο αμύνθηκαν, είναι διακριτικά απούσες από τις γενοκτονίες που τις εγκαθίδρυσαν και θολές όταν αναφέρονται σε εσωτερικές διαμάχες. Είναι πολιτισμικά αυτάρκεις, φυλετικά καθαρές, και φροντίζουν να εγκλωβίζουν την ανά τους αιώνες αυθεντική ανθρώπινη και κοινωνική δραστηριότητα μέσα σε "εθνικά" καλούπια. Είναι αυτές που φτιάχνουν Έλληνες, Τούρκους, Σέρβους, Κροάτες. Οι "εθνικές" ιστορίες δικαιολογούν πολεμικούς εξοπλισμούς, αλληλοσφαγές, την κοινωνική ειρήνη των καταπιεσμένων συνειδήσεων.

>ΕΘΝΙΚΟΙ ΗΡΩΕΣ ΚΑΙ ΕΘΝΟΠΑΤΕΡΕΣ

Απαραίτητο συστατικό της κατασκευασμένης εθνικής υπερηφάνειας. Τα κάρδα τους σε όλους τους τοίχους των δημοτικών σχολείων, με άγρυπνα και ρωμαλέα βλέμματα συμπληρώνουν τη βλοσυρότητα των εθνικών απαγγελιών των δασκάλων. Για τα σχολικά βιβλία όλοι τους "Έλληνες", "χριστιανοί", ανιδιοτελείς, αφοσιωμένοι στην "εθνική ιδέα", πρότυπα της ελληνικής "ψυχής".

Ας θυμηθούμε μερικούς:

>ΜΑΚΡΥΓΙΑΝΝΗΣ

Πατέρας του γένους μ'ένα μόνο ελάττωμα. Μπέρδευε τις έννοιες αρχαιολογία και αρχαιοκαπηλία γι'αυτό και ήταν πάμπλουτος από τα 25 του. Μετά το '21 αγόρασε την περιοχή πίσω από την Ακρόπολη (ονομαζόμενη ακόμη σήμερα ως "του Μακρυγιάννη"). Άλλωστε "για τούτα δε πολεμήσαμε μωρέ!"

>ΜΠΟΥΜΠΟΥΔΙΝΑ

Η "Ελληνιδα" καραβοκύρισσα που χρειαζόταν διερμηνέα για να συνεννοηθεί με τους οπλαρχηγούς, γιατί ως αρβανίτισσα αγνοούσε την ελληνική. Μπλεγμένη σε όλες τις πολιτικές ίντριγκες της εποχής.

>ΚΟΣΜΑΣ Ο ΑΙΤΩΛΟΣ:

Πρόδρομος του ελληνικού Έθνους. Ένα μικρό απόσπασμα του λόγου του αρκεί: "Άδερφια μου, έμαθα πως με την χάριν του κυρίου μας Ιησού Χριστού, και θεού δεν είσθιτε Έλληνες, δεν είσθιτε ασεβείς, αιρετικοί, άθεοι, αλλά ορθόδοξοι Χριστιανοί"(1779).

>ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΔΕΣ (Λάζαρος και Γιώργος)

Μεγάλοι ευεργέτες της ελληνικής επανάστασης. Έδωσαν το μισό τους στόλο στην υπηρεσία της επανάστασης, γνωρίζοντας πως αν δεν το έκαναν θα δέχονταν τα αντίποινα των επαναστατημένων, όπως συνέβη σε κάποιους συντοπίτες τους εφοπλιστές. Κρατώντας το άλλο μισό στόλο στην υπηρεσία τους ευελπιστούσαν να παίξουν πρωτεύοντα ρόλο στο νέο κράτος που γεννιόταν όπως και έγινε.

>ΜΙΑΟΥΛΗΣ - ΚΑΝΑΡΗΣ

Οι μεγάλοι μπουρλοτιέρηδες του Έθνους πάντα σε αγαστή συνεργασία. Εφοπλιστές και οι δύο πριν την επανάσταση, ουσιαστικά αναγκάστηκαν λόγω των συνθηκών να πάρουν μέρος. Κατά την διάρκεια της επανάστασης οργάνωσαν πειρατικές ενέργειες από κείνες που μόνο αυτοί ήξεραν, και που τις εφάρμοζαν προεπαναστατικά προκειμένου να γίνουν πλουσιότεροι. Στις 15 Ιουλίου του 1831 και για δεκαπέντε μέρες γίνεται η ελληνοελληνική ναυμαχία του Πόρου κατά τη διάρκειας της οποίας ο Μιαούλης (σταλμένος από τους Κουντουριώτηδες) πυρπολεί την αρμάδα του Κανάρη (σταλμένος από τον Καποδίστρια) και αρκετά άλλα πλοία και τον συλλαμβάνει. Η στάση των Υδραίων αποτυγχάνει και ο Κανάρης ελευθερώνεται. Ο Μιαούλης γυρνάει αμέριμνος στην Ύδρα.

>ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗΣ

Ο γέρος του Μωριά. Πιστός στις ιδέες της επανάστασης, πήρε ιδιαίτερα ενεργό μέρος στον εμφύλιο, πριν και μετά τη δολοφονία του Καποδίστρια, όπου ο στρατός του πολλές φορές λεηλάτησε τη Ρούμελη. Το πραγματικό του όνομα "Μπιθεγκούρας" (αρβανίτικο). Μπλεγμένος και αυτός σε όλες τις ίντριγκες των μετεπαναστατικών χρόνων, πότε ως αγγλόφιλος, πότε ως ρωσόφιλος και πότε ως γαλλόφιλος.

► το αξέωμα του Δραγούμανου του Στόλου (υπουργόι των ναυτικών στην Τουρκία)

Το διεκδικούσαν πάντα οι Φαναριώτες, οι μεγάλες οικογένειες του Φαναριού. Ήταν το πρώτο βήμα για το αξέωμα του Μεγάλου Διερμηνέα και ύστερα του ηγεμόνα της Μολδοβλαχίας. Γνωστή περίπτωση αυτή του Ι. Καρατζά (φυσιογνωμία του 1821) Μέγας Διερμηνέας το 1812 και ηγεμόνας της Βλαχίας ως το 1820. Από αυτή τη θέση αποταμίευσε πολλά εκατομμύρια. Προκειμένου να χρηστούν Δραγούμανοι εξαγόραζαν τους πασάδες και τους βεζίρηδες με μεγάλα ποσά και αργότερα τα έπαιρναν από τους νησιώτες με την "βοήθεια της νέας δραγούμανίας", τον έκτακτο φόρο που έπρεπε να καταβάλουν οι νησιώτες για την κάλυψη των εξόδων που δαπάνησε ο Δραγούμανος για το αξέωμα. Ο Δραγούμανος άλλαζε κάθε δύο χρόνια και κάθε φορά έπρεπε να πληρωθεί νέος φόρος. Ο Δραγούμανος του Στόλου είχε τεράστια εισοδήματα από το ειδικό χαράτσι που πλήρωναν οι νησιώτες και μεγάλη εξουσία επάνω τους αφού αντικαθιστούσαν τον Καπουδάν Πασά (αρχιναύαρχοι των στόλων) στις σχέσεις του με τους νησιώτες και ήταν εκείνοι οι κυβερνήτες τους. Ένα περιστατικό είναι το εξής: ένας Δραγούμανος με την πρόφαση ότι κάποιοι νησιώτες έχουν μεταξύ τους διαφορές, με την δύναμη της εξουσίας του, έχοισε τον εαυτό του κριτή για την επίλυση των διαφορών. Οι ντόπιοι φιλώντας τα πόδια του και αποκαλώντας τον, μετά τον θεό, πατέρα τους στη γη, προσπαθούσαν μάταια να τον πείσουν ότι έχουν λυθεί οι μεταξύ τους διαφορές. Έκείνος πρόσταξε να πιάσουν μερικούς για να τους παραδώσει στον Καπουδάν Πασά εκτός εάν είχαν να τον πληρώσουν. Μέσα στις πολλές εκατοντάδες που κατέλαβαν διάφορα αξιώματα ελάχιστοι ήταν οι μη έλληνες.

► οι γενίτσαροι

Δεν αρπάχτηκαν βίαια σε κανένα παιδιομάζωμα. Αντιθέτως, μυούνταν στον μωαμεθανισμό εθελούσια αναλαμβάνοντας περίοπτα κυβερνητικά αξιώματα της οθωμανικής αυτοκρατορίας, όπως γραμματέων των Καπουδάν Πασάδων και ιερωμένων λειτουργημάτων της μωαμεθανικής ιεραρχίας (Ιμάμηδες, Μουφτήδες κ.α.), έχοντας μεγάλες οικονομικές εισφορές.

Αποτελούσε μεγάλη τύχη και τιμή για τις οικογένειες τους, που -όπως αναφέρει ο Μακρυγιάννης- πάσχιζαν για να στείλουν το παιδί τους στην αυλή του Σουλτάνου.

► το Πατριαρχείο και η εκκλησία

"Ο οικουμενικός πατριάρχης είχε απόλυτη εξουσία επί των εκκλησιαστικών μοναστηριών και του κλήρου. Είχε την δύναμη να καθαιρεί ειερείς και αρχιερείς, να

χειροτονεί στην θέση τους άλλους και να διμάζει εμμέσως ή αμέσως τις διαφορές μεταξύ των χριστιανών. Τα εκκλησιαστικά ιτήματα αναγνωρίστηκαν αναφαίρετα και αφορολόγητα, η δε διαχείριση αυτών αφέθηκε ελεύθερα στον Πατριάρχη και στους υπ' αυτόν αρχιερείς και ιερωμένους. Πάς δε χριστιανός υποχρεώθηκε να διαθέτει ορισμένο μέρος τις περιουσίας του υπέρ της εκκλησίας...”.

Με αυτά τα προνόμια η οθωμανική αυτοκρατορία μπορεί να δημιουργούσε ένα ιράτος εν ιράτει, αλλά χρησιμοποιούσε τον πατριάρχη ως όργανο για την δουλική υπακοή των ελλήνων και των λοιπών πνευματικά εξαρτώμενων χριστιανών. Χιλιάδες αγρότες ήταν σκλάβοι των μοναστηριών, των καλόγερων που και αυτοί εξαρτώνταν από το Άγιο Όρος, το πατριαρχείο ή τον μητροπολίτη και είχαν αιμύθητα εισοδήματα από τα ζώα και τις καλλιέργειες.

► οι εθνοσυνελεύσεις

Δεν ήταν τίποτα άλλο από συνελεύσεις των κοτζαμπάσηδων, των τσιφλικάδων και των εφοπλιστών (ιδιαίτερα των Υδραίων) για τα συμφέροντά τους. Ο λαός τους μισούσε και σε κάθε εθνοσυνέλευση -στο Αστρος, στις Καλτέζες, στη Ζαράνοβα, στα Βέρβαινα, στην Τροιζήνα, στην Επίδαυρο, το Άργος- τους υποδεχόταν με τα άρματα έτοιμοι να τους σφάξουν. Τις περισσότερες φορές τους έσωσε ο Κολοκοτρώνης. Χαρακτηριστικό είναι το απόσπασμα σε μία από αυτές: “Ελληνες να συχάσετε. Να σκοτώσετε τους Αρχοντας θέλετε πάλι; Μη φοβάστε, κλεισμένους τους έχουμε στον πύρο σαν πουλιά, μα δεν έχουν φτερά να πετάξουν. Κι αντίς πριν σκεφτούμε τους σκοτώσουμε, τους σκοτώνουμε μετά μια ώρα αφού σκεφτούμε, αν το βρούμε σωστό να σκοτωθούν. Εδώ τους έχουμε. Εγώ σας τους παραδίνω. Έχετε λοιπόν υπομονή...”.

Για τα Βέρβαινα ο ίδιος γράφει στα απομνημονεύματά του “μια ντουφεκιά να πεφτει οι πρόκριτοι θα σφάζονταν όλοι.”

► οι Κοτζαμπάσηδες

Ήταν τόσο τυραννικοί και άπληστοι που πολλές φορές οι πληθυσμοί, οι περιφέρειες, και τα νησιά ζήταγαν προστασία από τον Σουλτάνο: “Εμείς οι πτωχοί ραγιάδες της νήσου Σάμου, από χρόνια κατακυριευμένοι και βασανισμένοι από τους αγοραστάς του μουνατά, οίτινες σύμφωνοι με μερικούς κοτζαμπάσηδες μας καθέναστην επιφέρουν είς ημάς τους δυστυχείς αρπαγάς, αδικίας, τζερεμέδες, ζουλούμια, προδοσίας και άλλα μύρια κακά...”.

> ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ο Έ

Υπήρξε φορεισπράκτορας του Αληπασά (τον οποίο και κατέκλεψε). Είχε παραδώσει 400 Πρεβεζάνους στον Αληπασά ο οποίος τους έσφαξε παρουσία του Γρηγορίου Έ.. Αργότερα ως Μητροπολίτης της Ουγγαρίας και της Βλαχίας, πήγε στην Ιταλία όπου και προσπαθούσε να συκοφαντήσει την επανάσταση. Είχε αφορίσει την επανάσταση. Άλλα οι τούρκοι τον κρέμασαν υποπτευόμενοι ότι ευλογούσε την επανάσταση και την χρηματοδοτούσε (...άδικα).

> ΚΑΡΑΤΖΑΣ

Γιος του ηγεμόνα της Βλαχίας, Ιωάννη Καρατζά (ο οποίος είχε αποταμιεύσει πολλά εκατομμύρια από αυτή του τη θέση). Κατέφθασε με πλοίο γεμάτο πολεμοφόδια στο Νεόκαστρο, λέγοντας στους Νεοκαστρίτες ότι ο πατέρας του θα θυσιάσει πολλά εκατομμύρια στον αγώνα εάν προσκληθεί ως ηγεμόνας. Αρνήθηκαν και εκείνος, που όλα αυτά τα πολεμοφόδια τα ήθελε για προπαγάνδα, έφυγε θυμωμένος μαζί με αυτά.

> ΜΑΥΡΟΜΙΧΑΛΗΣ

Για τον Μαυρομιχάλη γράφει ο Σ. Μελάς: “Ο Μαυρομιχάλης μπαίνοντας στην επανάσταση, ελπίδα να κερδίσει τίποτα, δεν είχε. Θα ‘χανε όμως κάτι θετικό και μεγάλο την ηγέμονία της Μάνης. Γι’ αυτό, παραμερίζοντας το χρέος του, που του φαινόταν δουλειά χαμένη και ανώφελη θυσία κοίτας να οικονομήσει τον καιρό”. Αργότερα και με την πρώτη βολιδοσκόπηση που του έκανε η “Φιλική Εταιρεία” τους έγραφε στίς 2 Φεβρουαρίου του 1819 να του δώσουν 500000 γρόσα λόγω της πτώχειας του.

>ΠΑΛΑΙΩΝ ΠΑΤΡΩΝ ΓΕΡΜΑΝΟΣ

Ήταν στην "Φιλική Εταιρεία". Πριν τις πρώτες -σποραδικές- μάχες οι Τούρκοι τους είχαν καλέσει, μαζί με άλλους, να δώσει εξηγήσεις. Έτσι στη σύσκεψη της Βοστίτσας εξέφρασε σφοδρή εναντίωση στην "Φιλική Εταιρεία". Στην μονή της Αγίας Λαύρας δεν μαζεύτηκαν για καμία επανάσταση και για καμία ευλογία λάβαρου. Άλλα για να αποφασίσουν τι θα κάνουν με τα νέα δεδομένα. Αν συμφωνούσαν με την επανάσταση θα έχαναν τα προνόμια και την εξουσία τους και από την άλλη αν διατηρούσαν τις σχέσεις τους με την οθωμανική αυτοκρατορία θα έρχονταν αντιμέτωποι με τους επαναστατημένους. Ο Π. Π. Γερμανός και ο Ζαΐμης είχαν ακόμα δισταγμούς. Άλλα τα γεγονότα τους πρόφτασαν και έτσι λίγες μέρες αργότερα ο Π. Π. Γερμανός ευλόγησε την επανάσταση υπό την απειλή των όπλων, στην πλατεία του Αγ. Γεωργίου στην Πάτρα και όχι στην μονή της Αγίας Λαύρας... Παρ' όλα αυτά δεν παρέλειπε να προδίδει την επανάσταση στους Τούρκους.

>ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ

Απείλησε τους απεσταλμένους τις "Φιλικής Εταιρείας" με απέλαση και ότι "θα τους έδενε ωραία" όταν αυτοί του έκαναν πρόταση να γηγεθεί του αγώνα. Στον Γαλάτη που του μίλησε πρώτος για την επανάσταση του απάντησε "δεν ημπορώ να ομιλώ μαζί σας περισσότερον περί του σκοπού της αποστολής σας, σας ειδοποιώ δε, ότι ουδέποτε θα αναγνώσω τα χαρτιά σας. Η μόνη συμβουλή την οποία ημπορώ να σας δώσω, είναι να μην ειπήτε τίποτε εις κανένα περί τούτου και χωρίς ν' αναβάλλεται ούτεν μίαν ώρα, να επιστρέψτε...πρέπει ν' αφήσουν τας επαναστατικά σκευωρίας των και να ζουν όπως πριν υπό τας κυβερνήσεις υφ' ας ευρίσκονται, εώς ότου η θεία πρόνοια ευδοκήσει άλλος."

Άργοτερα, όταν κάποιοι επαναστάτες παρουσιάστηκαν σε αυτόν με μία αναφορά, τους είπε: "...Γνωρίζω τι θέλετε. Λάβετε τον μπλήκον σας οπίσω και πηγαίνετε ειπέτε και εις τους άλλους ότι : ή να υποταχθούν, ή να τουρκίσουν, ή να πνιγούν..."

► η Φιλική Εταιρεία

Αποτελούνταν από σχεδόν όλους τους παλαιοελλαδίτες κοτζαμπάσηδες, από δεσποτάδες, από κάποιους Φαναριώτες, τους λόγιους της διασποράς, τους Μεγάλους διερμηνείς, τους ηγεμόνες της Μολδοβλαχίας και τους πλούσιους ομογενείς της Ρωσίας. Τις παραμονές της επανάστασης όταν είδαν ότι αυτή αποκτούσε κοινωνικά χαρακτηριστικά, αφού δεν είχαν την δυνατότητα να τη ματαιώσουν επιχείρησαν να την χειραγωγήσουν (π.χ. η πρόταση στον Καποδίστρια να γηγεθεί της επανάστασης).

► η επανάσταση

Μόνο εθνικά χαρακτηριστικά δεν είχε. Ο Γρηγόριος ο Έ σε γράμμα του στους Πελοποννήσους αναφέρει "...Ότι το κίνημα δεν ήτο εθνικό δεν εμβαίνει εις αμφιβολίαν, διότι όχι μόνο το γένος δεν το ήξερε και δεν είχε περί τούτου διόλου προϋπάρχουσαν είδησιν, αλλά και πολλοί ομογενείς όντες μέλη της Εταιρείας δεν είχαν είδησιν αλλά το έμαθαν και αυτοί, ως ημείς οι άλλοι από τις προκηρύξεις του Υψηλάντη". Άλλα και ο Κρίστιαν Μύλλερ απεσταλμένος γερμανικής εφημερίδας γράφει στις 17 Αυγούστου του 1821: "Αλλά πλανάται οικτρά εκείνος που νομίζει ότι ο πόλεμος αυτός των Ελλήνων εναντίον των Τούρκων είναι πόλεμος εθνικός. Τέτοιο πράγμα δεν συμβαίνει, γιατί προ το παρόν λείπουν οι απαιτούμενες προϋποθέσεις. Οι ανώτερες τάξεις δεν έλαβαν καθόλου μέρος μέχρι τώρα, εξαιρέσει κανά -δυο πριγκήπων, οι οποίοι ίσως ελπίζουν να πάρουν κανένα θρόνο. Οι πιο ευκατάστατοι και οι πιο πλούσιοι Έλληνες δεν υποστηρίζαν τον πόλεμο αυτόν ούτε άμεσα ούτε έμμεσα, υπάρχουν μάλιστα πολλοί από αυτούς που τον αποδοκιμάζουν..." Ο Αλέξανδρος ο Α' έλεγε στον αντιπρόσωπο της Γαλλίας Μονμορανσύ "...εις τας ταραχάς της Πελοποννήσου διαφαίνεται το εναντίον της κοινωνικής τάξεως ανατρεπτικόν στοιχείον." Η κοινωνική επανάσταση λοιπόν-και όχι εθνική- στράφηκε αρχικά εναντίον των Τούρκων γιατί εκείνοι είχαν στρατό και μάλιστα στίς σημαντικότερες πόλεις και κέντρα. Οι κοτζαμπάσηδες, οι πρόκριτοι, η εκκλησία, οι προύχοντες μπορεί να μην είχαν στρατό αλλά όντας σύμμαχοι των Τούρκων και έχοντας συμφέροντα από την ύπαρξη της Οθωμανικής αυτοκρατορίας θα είχαν στο πλάι τους το τούρκικο στρατό με ένα κάλεσμα τους. Εξοντώνοντας πρώτα τον τούρκικο στρατό μπορούσαν αργότερα να στραφούν ενάντια στους άλλους τύραννούς τους.

>το ΚΡΥΦΟ ΣΧΟΛΕΙΟ

Αν το μόνο καλό σχολείο είναι αυτό που δεν υπάρχει, τότε άξια το “κρυφό σχολειό” κερδίζει τον τίτλο. Κλασσικός μύθος που ικαλλιεργήθηκε μετά την επανάσταση από την εκκλησία, θέλοντας να πάρει από πάνω της το στίγμα του “σκοτεινού” της ρόλου στα χρόνια πριν και μετά το '21.

ΠΗΓΕΣ:

Βουρνάς Τ. : *Η ιστορία της νεότερης και σύγχρονης Ελλάδας* (τόμος Α')
Κορδάτος Γ. : *Η μεγάλη ιστορία της Ελλάδας*

Αναρχική Αρχειοθήκη : *Κυριαρχία και κοινωνικοί αγώνες στον “ελλαδικό χώρο”* (τόμος Α')

Σκαρίμπας Γ. : *Η αλήθεια του 1821* (τόμοι Α', Β', Γ')

Σκαρίμπας Γ. : *Η αριστοκρατία του 1821*

συγκέντρωση

παρέμβαση

ενάντια στους

εθνικούς μύθους

και τα εθνικά ιδεώδη

στο άλσος Ιλίου

Παρασκευή

25 Μάρτη 2005

12:00 π.μ.

Θερσίτης

χώρος ραδιουργίας και ανατροπής
Νέστορος και Ευαγγελιστρίας, Ίλιον

για επικοινωνία:
thersitis@disobey.net